

որ Տէրը հայոց եկեղեցին ընդհ. աշխարհի վրայ պահէ մի և անսասան, իր համայն ժողովուրդով»:

[illegible]

Սահակ կաթողիկոս՝ Երազմա շնորհապարզ
վահանաձև թխածը մը ցրտանակ պայքար
դանադուքէն ու ատելութիւն տածելու և
աղղիւմ մէջ երկպառակութեան առաջ բերե-
աւ՝ միշտ իր կողմէն ցոյց տուաւ ներողա-
մտութիւն, վահանաձև թխէ:

Ամբերիվա հաստատուած կլիկեան թե-
մակեցաւ ինչպէս եկեղեցական կողմա-
կերպութիւն մը ունենալու գաղափարը, որ
հարաբարութեամբ մը բաշտած էին կլիկ-
այիկոյ կաթողիկոսին (խնդրազրին պատճէնը
բարտաբարակուած էր «Մշակոյ» մէջ), քաջա-
կեղութիւնն չգտաւ Մանան կաթողիկոսէն:

որ հիմախի լորդորականով մը «սխալ» լործանարար յղացում» կորակէ՝ այդ աղադասիւրը և փառաւոր զսա մը կուտայ յօտոյ բարձրանորն և իշխմանծի ամենա-
զատիւ տեղակախներուն և անոնց համամիտ
և համախիլ եկեղեցականներուն, որոնց գո-
րն ինչիւն շնատակաւ քաղցն և կեկեղեց

Այդ գիրքը նայնութեամբ մէջ կը բերեմ՝ աղափար մը տալու համար այն հակող-
հայ ուղղութեան համար, զոր իրարու
անդէպ բռնած են էջմիածին և Սիւն:

«Որք ուղղալի ձեր նոյեմբերի 23 ամսու-
իւ հանրապետութիւնը տարիննրէ ի վեր
շտակո՞ծ սերտերնիս խորապէս յուզեց ի
նոյնքն»
«Մէկն»

[illegible]

դարպացի ճամբան ունին իբրև անաբար
լինելու և կախարհակներու հարց տուող,
միջ ճարուածն ըր ընկիկին, իսկ նկերեցին
առականս, «մի հօտ և մի հովիւ» աստու-
ային սկըրտներն ուրանա՛լ կ'ընային
անայնի մըր հայրերն անասանս հա-
տըք, լալախա՛ն ողին մըր սիրած նկե-
ցուին, որուն դարսերը կ'աննն՝ եղած է
լիլակայն հաշարակախէին:

Գլխով ըսքծխաշորէ և կ'ըմբանի ամե-
րապատեւ տեղապաններն անհամար
ընթացողներ անցալայն մէջ ոգի բ բռն
խառած և չկն յաշղագմ հայոց կեկեղեւոյ
նոթիւնի բիւիւնի, բիւպառնան մոկե-
նից կայսերն անհամարներու քանակն-
ի, հոռւայ պատերն ձմայիշ պալիոններով,
քառաթիւ խորիւնով և քաղաքական խոս-
տանքով չկարողացան հայեր գրաւել

ՎԵՐԶԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

խորթապսել, տեղապահի մը քմահաճ ու
շման մը հետևանքը, որուն ղեմ խրի-
աններու դամբարանները կը բողոքեն,
պահանք եկեղեցի կաղնիէ գոթափարն
անդ, ազգի բազմաթիւնը և յոգնատեսակ
ներսուն մեծածախն է:

[illegible]

ծննդեան օրվայ առիթով

Համ ու դասարանական է: Ժամանակի
լամտութիւնն, ազգ. միութեան ոգիէն և
սարակաց կարծիքէն:

Եւ Եւսեփայլն չպիտի ըլլայ Էջմիածնա-
 նախնային եւ կրիկեցիականին, մահացու
 մանր թշնամի ձեռքերէ նետուած՝ եկեղեցի-
 մէջ, եւ զլսի մշակները երգաւած են ամուսն-
 ւումս ու թարգմանութիւն, բայց հայու-
 լան ըմբոստ ողին խնդրած է՝

դիր պաշտօնեայ՝ բանիւ և գործով
ուած ենք միութեան սպանացող
քին և արտաքին բոլոր հնարքներուն և

անգնեիրուն դէմ, և այսուհետեւ այլ պիտի
ունակենք նոյնը՝ անխախտ հաւատքով
անխաբ յուսով, թէ՛ ս. Լիւմիածնի ապա-

դեպի շատ անիլի նա-
նձախնդիր և ցաւակից ազգի միութեան
նախնական վերջերուն՝ միջոց չպիտի թո-
ւարկուին ներմիտ և կամա-

ան վճիռներուն՝ և պիտի մաքրագործ
ամեն կեղտ ու խտիր, և հայութիւնը
որ պահպանէ իր գոյութիւնը մայրենի

ղեցւոյ ծոցին մէջ, իբրև «մի հօտ և
հովիւ», որուն համար եմք
«Մշտամբանույ» աղօթարար
շնորհակալութիւնս ցրեցեալ:

Հիմնական գործողությունները
Գործողություն

1193. 0—15